គោលការណ៍ណែនាំ

ស្តីពី

ការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះ

ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

សហការរៀបចំដោយ៖ ក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងសុខាភិបាល

ឆ្នាំ២០២៤

គោលការណ៍ណែនាំ

ស្តីពី

ការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះ

ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

សហការរៀបចំដោយ៖ ក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងសុខាភិបាល

ឆ្នាំ២០២៤

អារម្ភកថា

គោលការណ៍ណែនាំស្ដីពី ការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ មានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការអនុវត្តការផ្តល់សេវាដោយមានការគោរពអភិក្រមសិទ្ធិមនុស្ស ការធានាសុវត្ថិភាព ការពង្រឹងភាពអង់អាច ឥរិយាបថមិនស្ដីបន្ទោស និងមិនធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ការរក្សាឯកជនភាពនិងការសម្ងាត់ និងការមិនរើសអើង ជាពិសេសតម្រង់ទិសក្នុងការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះសម្រាប់ជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ តាមបទដ្ឋានសមស្រប និងឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះ ដោយគោរពសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងគ្មានការរើសអើង។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានចាត់ទុកការលើកកម្ពស់ការសម្របសម្រួលសេវា និងការឆ្លើយតបចំពោះស្ត្រីនិងក្មេងស្រីដែលទទួលរងអំពើហិង្សាជាអាទិភាពដូចមានចែងនៅក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិស្ដីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី ២០១៩-២០២៣ និងអនុសាសន៍របស់ **សម្ដេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុនសែននាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ដែលបានថ្លែងក្នុងកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីស្ត្រី កាលពីថ្ងៃទី១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨ និងយោងលិខិតលេខ ៣៣៥ សជណ.អវ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៨ ជម្រាប ជូនក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងកិច្ចការនារី ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ បង្កើតកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ (កន្លែងតែមួយ) សម្រាប់ជួយស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាគ្រប់ទម្រង់ ដើម្បីសម្រួលការផ្ដល់សេវាផ្នែកច្បាប់ សេវាសង្គមកិច្ច សេវាសុខភាព និងសេវាផ្សេងទៀតជូនជនរងគ្រោះ និងលិខិតលេខ១២៣ អបស/មព រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលជម្រាបមកឯកឧត្តម អគ្គនាយកមន្ទីរពេទ្យកាល់ម៉ែត និងលោក លោកស្រី ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិ ប្រធានមន្ទីរពេទ្យជាតិ និងលោក លោកស្រី ប្រធានមន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្តបង្កើតកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ (កន្លែងតែមួយ) សម្រាប់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាគ្រប់ទម្រង់ ដើម្បីសម្រួលការផ្តល់សេវាផ្នែកច្បាប់ សេវាសង្គមកិច្ច សេវាសុខាភិបាល និងសេវាផ្សេងទៀតជូនជនរងគ្រោះ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងកិច្ចការនារី និងស្ថាប័នមន្ទីរពាក់ព័ន្ធ នៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនពិសេសអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។

ប្រទេសកម្ពុជាមានក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងគោលនយោបាយជាតិសម្រាប់កិច្ចការពារសិទ្ធិស្ត្រី និងក្មេងស្រីមានលក្ខណៈល្អប្រសើរដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងក្មេងស្រី ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងទាន់ពេលវេលា មានជាអាទិ៍ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៣ ច្បាប់ស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះឆ្នាំ២០០៥ ក្រមព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៩ ក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទឆ្នាំ២០០៨ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលទាំង៤ដំណាក់កាល យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណដំណាក់កាលទី១របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៧នៃរដ្ឋសភា ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៩-២០២៣ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនារីរតនៈទី៦ ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី ឆ្នាំ២០១៩-២០២៣ និងឯកសារគតិយុត្តជាច្រើនទៀត។

គោលការណ៍ណែនាំនេះរៀបចំឡើង ដើម្បីតម្រង់ទិសដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ តាមបទដ្ឋានសមស្រប និងឆ្លើយតបចំពោះ

តម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះ ដោយគោរពសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងគ្មានការរើសអើង។ កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះនេះ គឺបំពេញបន្ថែមលើយន្តការដែលមានស្រាប់ ដែលមានក្រុមការងារឆ្លើយតបជាពហុវិស័យចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ នៅតាមបណ្តាខេត្ត១១ និង៥១ស្រុក ក្នុងគោលបំណងផ្តល់សេវាជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ទាន់ពេលវេលា និងប្រកបដោយបរិយាបន្ន។

ក្រសួងកិច្ចការនារី សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ និងក្រុមការងារក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រុមប្រឹក្សាសកម្មភាពជនពិការ និងថ្នាក់ដឹកនាំ និងក្រុមការងារជំនាញនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលបានចូលរួមផ្តល់ធាតុចូលលើគោលការណ៍ណែនាំនេះ ដើម្បីឱ្យមានខ្លឹមសារសមស្រប និងអនុវត្តបាន។ ជាពិសេសសូមថ្លែងអំណរគុណជូន ចំពោះ **លោកជំទាវ ថ្នាក់ដឹកនាំទទួលបន្ទុក**ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រ និងជំរុញដំណើរការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនេះឱ្យទទួលបានជោគជ័យនិងសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះមូលនិធិសហប្រជាជាតិសម្រាប់ប្រជាជន(UNFPA) ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា និងថ្នាក់តំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក និងគម្រោងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាថែទាំសុខភាពរបស់ទីភ្នាក់ងារជំនួយអាមេរិក(USAID-EQHA) អនុវត្តដោយអង្គការ FHI360 អង្គការ Vital Strategies និងស្ថានទូតអូស្ត្រាលីតាមរយៈកម្មវិធី ACCESS 2 ដែលការផ្តល់កិច្ចគាំទ្រ ទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ដំណើរការក្នុងការរៀបចំ បោះពុម្ពនិងផ្សព្វផ្សាយជាផ្លូវការ។

ក្រសួងកិច្ចការនារីមានជំនឿ និងសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ នេះនឹងក្លាយ ជាឧបករណ៍ដ៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ជាជំនួយស្មារតីដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការបង្កើតកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ឆ្លើយតបចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ នៅតាមមន្ទីរពេទ្យរាជធានី ខេត្ត។

ថ្ងៃព្រ ៣រោច ខែមិគសិរ ឆ្នាំរោង ឆស័ក ព.ស.២៥៦៨

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៤

រដ្ឋមន្ត្រី

បណ្ឌិត អ៊ីង កន្ថាផាវី

មាតិកា

ពាក្យបំព្រួញ

អារម្ភកថា

សារតា ១

១. គោលបំណង.. ៣

២. ស្ថានភាពអំពើហិង្សាលើស្ត្រីក្នុងប្រទេសកម្ពុជា.. ៣

៣. សេវាឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ.................................... ៦

៤. កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ.. ៨

៥. វិសាលភាព និងដែនកំណត់.. ៨

៦. នីតិវិធីក្នុងការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ.. ៩

៧. សមាសភាព និងតួនាទី ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ និងអ្នកផ្តល់សេវា........................ ១៤

៨. បរិយាកាសនៃការអនុវត្តនៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ និងលំហូរនៃការបញ្ជូនជនរងគ្រោះ...... .... ១៦

៩. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសមាជិកក្រុមការងារ និងអ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធ.................................. ១៩

១០. ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ.. ២០

ឯកសារយោង.. ២៣

ពាក្យបំព្រួញ

Domestic Violence	DV	អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ
Gender Based Violence	GBV	អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ
Intemate Partner Violence	IPV	អំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទស្នាល
Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender	LGBT	ស្ត្រីស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា បុរសស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា អ្នកស្រឡាញ់ទាំងពីរភេទ និងអ្នកក្លែងភេទ
National Action Plan on Violence Againt Women	NAPVAW	ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី
One Stop Service Unit	OSSU	កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ
Violence Againt Women	VAW	អំពើហិង្សាលើស្ត្រី

សារចនា

យុទ្ធសាស្ត្រអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៦នៃរដ្ឋសភា បានលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងកិច្ចគាំពារសង្គម ដើម្បីពន្លឿនការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម និងពង្រឹងតួនាទីស្ត្រីដែលជាឆ្អឹងខ្នងនៃសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមជាតិ។ ក្រោមការដឹកនាំដ៏ឈ្លាសវៃ និងប្រកបដោយគតិបណ្ឌិតរបស់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** បានយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ក្នុងការបង្កើនការវិនិយោគលើសមភាពយេនឌ័រ និងការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងក្មេងស្រី។ ក្របខណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយ ផែនការសកម្មភាព និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាច្រើន ត្រូវបានដាក់ចេញដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពរបស់ប្រទេសកម្ពុជាក៏ដូចជាការប្តេជ្ញាក្នុងការលុបបំបាត់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រឱ្យធ្លាក់ដល់កម្រិតទាបបំផុតនៅឆ្នាំ២០៣០ ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជារួមជាមួយនឹងប្រទេសជាង១៨០ប្រទេស បានធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្តនៅសន្និសីទអន្តរជាតិ ស្តីពី ប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍន៍នៅទីក្រុងណៃរ៉ូប៊ី ប្រទេសកេនយ៉ា កាលពីចុងឆ្នាំ២០១៩ ថានឹងសម្រេចឱ្យបានសូន្យចំនួនបីនៅឆ្នាំ២០៣០ គឺទី១ ការលុបបំបាត់អត្រាមរណភាពមាតាដែលអាចការពារបាន ទី២ ការលុបបំបាត់នូវតម្រូវការមធ្យោបាយពន្យារកំណើតដែលមិនបានសម្រេច និងទី៣ ការលុបបំបាត់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។

តាមអនុសាសន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា កាលពីឆ្នាំ២០១៨ និងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី ឆ្នាំ២០១៩-២០២៣ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលមានក្រសួងកិច្ចការនារីជាសេនាធិការ និងជាយន្តការថ្នាក់ជាតិក្នុងការសម្របសម្រួលការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងការទប់ស្កាត់និងឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាលើស្ត្រីគ្រប់ទម្រង់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានសហការជាមួយក្រសួងសុខាភិបាល ក្នុងការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ បន្ថែមលើយន្តការដែលមានស្រាប់ គឺក្រុមការងារឆ្លើយតបជាពហុវិស័យចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ នៅតាមបណ្តាខេត្តមួយចំនួន។

ការលើកកម្ពស់ការឆ្លើយតប និងការសម្របសម្រួលផ្តល់សេវាជូនស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រជាសកម្មភាពអាទិភាពសម្រាប់កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ និងក្រុមការងារឆ្លើយតបជាពហុវិស័យចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនៅថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ស្របតាមផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី ២០១៩-២០២៣។ អំឡុងពេលនៃការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី ២០១៤-២០១៨កន្លងមក កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជួយរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្តសាកល្បងនៅក្នុងខេត្តចំនួន២ គឺខេត្តកំពង់ចាម និងខេត្តស្ទឹងត្រែង។ កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះនេះ បានចូលរួមកែលម្អការសម្រប

និងទាន់ពេលសម្រាប់ស្ត្រីដែលទទួលរងអំពើហិង្សា

សម្រួលឆ្លើយតប និងគុណភាពសេវាកាន់តែប្រសើរ ទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។ គិតត្រឹមឆ្នាំ២០២៤ កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះបានកើនដល់ចំនួន៧ខេត្ត (ខេត្តកំពង់ចាម ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ ត្បូងឃ្មុំ បាត់ដំបង កំពង់ឆ្នាំង និងរាជធានីភ្នំពេញ)។

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងយុទ្ធសាស្ត្រទី២ "ការការពារផ្នែកច្បាប់និងសេវាកម្មពហុវិស័យ"នៃផែនការសកម្មភាពជាតិដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រីលើកទី៣(២០១៩-២០២៣)និងយោងអនុសាសន៍របស់**សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្លែងក្នុងកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីស្ត្រីកាលពីថ្ងៃទី១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨ និងយោងលិខិតលេខ៣៣៥ សជណ.អវបុះ ថ្ងៃទី២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៨ ជម្រាបជូនក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងកិច្ចការនារី ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ បង្កើតមណ្ឌលផ្តល់សេវាចម្រុះ (កន្លែងតែមួយ) សម្រាប់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រីដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាគ្រប់ទម្រង់ ដើម្បីសម្រួលការផ្តល់សេវាផ្នែកច្បាប់ សេវាសង្គមកិច្ច សេវាសុខភាព និងសេវាផ្សេងៗទៀតជូនជនរងគ្រោះ និងលិខិតលេខ១២៣ អបស/មព រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលជម្រាបមក ឯកឧត្តមអគ្គនាយកមន្ទីរពេទ្យកាល់ម៉ែត និងលោក លោកស្រី ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិ ប្រធានមន្ទីរពេទ្យជាតិ និងលោក លោកស្រី ប្រធានមន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្តបង្កើតកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ(កន្លែងតែមួយ)សម្រាប់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាគ្រប់ទម្រង់ ដើម្បីសម្រួលដល់ការផ្តល់សេវាផ្នែកច្បាប់ សេវាសង្គមកិច្ច សេវាសុខភាព និងសេវាផ្សេងៗទៀតជូនជនរងគ្រោះ ដោយត្រូវសហការជាមួយក្រសួងកិច្ចការនារី និងស្ថាប័ន មន្ទីរពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនពិសេសអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។

ប្រភេទនៃអំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងក្មេងស្រី

អំពើហិង្សាផ្លូវកាយ

- ការរុញ
- ការច្រាន
- ការវាយដំ
- ការទះកំភ្លៀង
- ការវាយដំជាមួយនឹងវត្ថុអ្វីមួយ
- ការចោលនឹងវត្ថុអ្វីមួយ
- ទង្វើផ្សេងទៀត ដើម្បីប៉ុនប៉ងបង្កគ្រោះថ្នាក់

អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត

- ការស្រែក
- ការជេរប្រទេច
- ការប្រមាថមើលងាយ
- ការធ្វើឱ្យអាម៉ាស់
- ការរិះគន់
- ការគំរាមកំហែង
- ការប្រច័ណ្ឌខ្លាំង

អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ

- ការនិយាយលែបខាយផ្លូវភេទដែលគេមិនចង់បាន
- ការប៉ះពាល់ដែលគេមិនចង់
- មានចេតនារំលោភ
- បង្ខំជនរងគ្រោះឱ្យប្រព្រឹត្ត ទង្វើផ្លូវភេទ
- បង្ហាញរាងកាយរទៅកាន់ជនរងគ្រោះ
- រំលោភ (បញ្ចូលអង្គជាតិទៅក្នុងរាយកាយជនរងគ្រោះ)
- បង្ខំឱ្យមើលរឿង/រូបភាពអាសអាភាស

អំពើហិង្សាផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច

- ការបដិសេធមិនផ្តល់ឱ្យដៃគូគ្រប់គ្រងធនធានជាមូលដ្ឋាន
- ការបដិសេធមិនផ្តល់មូលនិធិ
- ការបដិសេធមិនរួមចំណែកក្នុងរឿងហិរញ្ញវត្ថុ
- ការបដិសេធបំពេញតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន និងអាហារ
- ការត្រួតត្រាលើការប្រើប្រាស់សេវាថែទាំសុខភាព និងភាពមានការងារធ្វើ

១. គោលបំណង

ការបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំស្តីពី ការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ៖

- លើកកម្ពស់ការអនុវត្តគោលការណ៍ ការគោរពអភិក្រមសិទ្ធិមនុស្ស ការធានាសុវត្ថិភាព ការពង្រឹងភាពអង់អាច ឥរិយាបថមិនស្តីបន្ទោសនិងមិនធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ការរក្សាឯកជនភាពនិងការសម្ងាត់ និងការមិនរើសអើង
- បង្កើនលទ្ធភាពងាយស្រួលដល់ជនរងគ្រោះក្នុងការទទួលបានសេវាចម្រុះសំខាន់ៗនៅកន្លែងតែមួយនិងទទួលបានសេវាដោយឥតគិតថ្លៃ
- តម្រង់ទិសក្នុងការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រតាមបទដ្ឋានសមស្រប និងឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះដែលមានអត្តសញ្ញាណសង្គមខុសៗគ្នា ដោយគោរពសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងគ្មានការរើសអើង
- បង្កើនការសហការ ការសម្របសម្រួលប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ក្នុងដំណើការកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះជនរគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ
- លើកកម្ពស់ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ។

២. ស្ថានភាពអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនៅប្រទេសកម្ពុជា

អំពើហិង្សាលើស្ត្រី គឺជាអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រដែលបង្ក ឬទំនងជាបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ឬការឈឺចាប់ផ្នែករាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត ចំពោះស្ត្រី រួមទាំងការគំរាមប្រព្រឹត្តទង្វើទាំងនោះ ការបង្ខិតបង្ខំ ឬការដកហូតសេរីភាពតាមទំនើងចិត្ត មិនថាកើតមានឡើងនៅទីសាធារណៈ ឬក្នុងជីវិតឯកជន។ នៅទូទាំងសកលលោកមានការទទួលស្គាល់ថា **វិសមភាពយេនឌ័រ និងការរើសអើងគឺជាបុព្វហេតុឫសគល់**នៃអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ[1] ។

ទម្រង់ទូទៅនៃអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័ររួមមានអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ (ការរំលោភសេពសន្ថវៈ ការប៉ុនប៉ងរំលោភ ការប៉ះពាល់ដែលគេមិនចង់បាន ការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ និងការបៀតបៀនផ្លូវភេទ) អំពើហិង្សា ប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល (ហៅម្យ៉ាងទៀតថាអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ រួមមានដូចជាការរំលោភបំពានផ្នែក រាងកាយ ផ្លូវចិត្ត ផ្លូវភេទ និងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច) និងការអនុវត្តបែបវប្បធម៌ប្រពៃណីប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ រួមទាំងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងផងដែរ។

[1] គេហទំព័ររបស់ UN Women (២០១៨) *Ending Violence Against Women* ថ្ងៃទី ៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៨។ http://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women.

ស្ត្រីជួបបទពិសោធន៍អំពើហិង្សានៅក្នុងផ្ទះ នៅកន្លែងធ្វើការ និងនៅក្នុងសហគមន៍។ ប្រភេទអំពើហិង្សាលើស្ត្រី ដែលច្រើនកើតមានបំផុតនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាគឺអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ (អំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល)[2] និងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ។

អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រគ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់សុទ្ធតែមានផលវិបាកដ៏ធំធេងទាំងផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត និងផ្នែកសង្គម ចំពោះជនរងគ្រោះដោយសារទង្វើទាំងនេះ ជារឿយៗអ្នកទាំងនេះត្រូវបានហៅថា "ជនរងគ្រោះ"។ អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ មានសិទ្ធិទទួលបានការថែទាំ ការគាំទ្រ និងសេវាចាំបាច់ប្រកបដោយគុណភាព ដើម្បីជួយពួកគេឱ្យបានសះជាឡើងវិញ។

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និង/ឬអំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល គឺជាទម្រង់នៃអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រដែលកើតមានច្រើនជាងគេ ហើយជាកង្វល់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងពិភពលោកក៏ដូចជាក្នុងសង្គមកម្ពុជា។ យោងតាមការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជាឆ្នាំ ២០២១-២០២២ បង្ហាញឱ្យឃើញថា៖

- ២១%នៃស្ត្រីកម្ពុជាបានរាយការណ៍ថា ពួកគេធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាផ្លូវកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្ត ឬផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូសិទ្ធស្នាលនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន។
- ទូទៅ១៣%នៃស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំដែលធ្លាប់រៀបការបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាផ្លូវកាយ ផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល។
- ភាគរយស្ត្រីអាយុពី១៥-៤៩ឆ្នាំ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល មាន ៨,៧% ។
- ស្ត្រីប្រមាណ ៣ នាក់ក្នុងចំណោម ១០ នាក់ធ្លាប់បានស្វែងរកជំនួយដើម្បីបញ្ឈប់អំពើហិង្សាដែលខ្លួនធ្លាប់ទទួលរង ហើយមានតែ៣០.៩% ប៉ុណ្ណោះដែលរាយការណ៍ថាបានស្វែងរកជំនួយពីសេវាផ្លូវការ[3]។

ការរំលោភសេពសន្ថវៈ និងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ

ការរំលោភសេពសន្ថវៈ និងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទគឺជាកង្វល់មួយផងដែរក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ យោងទៅលើទិន្នន័យនៃការរំលោភសេពសន្ថវៈ និងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទបង្ហាញថា៖

---

[2] អំពើហឹង្សាប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល (IPV) សំដៅទៅលើអាកប្បកិរិយាទាំងឡាយណានៅក្នុងទំនាក់ទំនងដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ឬផ្លូវភេទចំពោះអ្នកដែលស្ថិតក្នុងទំនាក់ទំនងនោះ។ អំពើហិង្សានេះរួមមានទាំងអំពើហិង្សាផ្លូវកាយ អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត រួមទាំងអាកប្បកិរិយាត្រួតត្រា និងអំពើហិង្សាផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច។ អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារគឺស្រដៀងគ្នាជាមួយពាក្យអំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែរ ដោយពាក្យនេះសំដៅលើអំពើហិង្សាស្ថិតក្នុងទំនាក់ទំនងដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្ការអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ (២០០៥) អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារត្រូវបានកំណត់និយមន័យថា ជាអំពើហិង្សារវាងប្តី ឬប្រពន្ធ ទៅលើកូនក្នុងបន្ទុក ឬជនដែលរស់នៅក្នុងផ្ទះជាមួយគ្នា និងដែលជាអ្នកស្ថិតក្នុងបន្ទុករបស់គ្រួសារ។ និយមន័យបែបចង្អៀតនេះ បានផ្តល់លទ្ធផលធ្វើឱ្យមានដែនកំណត់ ឬភាពខុសប្លែកមួយចំនួននៅក្នុងទិន្នន័យ ដែលនឹងត្រូវកំណត់ឃើញនៅពេលមានភាពពាក់ព័ន្ធ។

[3] ការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជាឆ្នាំ ២០២១-២០២២

- ៣%នៃស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ យ៉ាងហោចណាស់ម្តងក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន[4]
- ៥%នៃស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ ឆ្នាំបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់ជួបបទពិសោធន៍ការបៀតបៀនផ្លូវភេទ យ៉ាងហោចណាស់មួយទម្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន[5] ។
- ៤%នៃស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំ បានរាយការណ៍ថាធ្លាប់ទទួលរងការរំលោភបំពានផ្លូវភេទយ៉ាងហោចណាស់ម្តងមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ[6] ។
- ការរំលោភបំពានផ្លូវភេទប្រព្រឹត្តដោយជនប្រព្រឹត្តច្រើនជាងម្នាក់ ពុំមែនជារឿងមិនសូវកើតមាននោះឡើយ។ក្នុងចំណោមស្ត្រីនិងបុរសដែលមានអាយុ១៨-២៤ឆ្នាំ ស្ត្រីច្រើនជាងម្នាក់ក្នុងចំណោម ១០នាក់ និងបុរសលើសពីមួយភាគបួន បានរាយការណ៍ថា ករណីកើតហេតុដំបូងបំផុតនៃការរំលោភបំពានផ្លូវភេទក្នុងវ័យក្មេងត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយមនុស្សច្រើនជាងម្នាក់។ ក្នុងចំណោមអ្នកមានអាយុ១៣ ដល់ ១៧ឆ្នាំ ស្ត្រីម្នាក់ក្នុងចំណោម៨នាក់ និងបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោម៨នាក់ បានរាយការណ៍ថាមានជនសង្ស័យច្រើនជាងម្នាក់ក្នុងករណីកើតហេតុដំបូងនៃការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ[7]។
- បទពិសោធន៍នៃអំពើហិង្សា មានភាពខុសគ្នាក្នុងចំណោមក្រុមស្ត្រីផ្សេងៗគ្នា។ ស្ត្រីវ័យចំណាស់ទំនងជាធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សា (អាយុពី៣០-៤៩ ឆ្នាំ) ក៏ដូចជាស្ត្រីនៅតាមជនបទ(២៣% ធៀបនឹង១៧ % នៅក្នុងតំបន់ទីក្រុង) ស្ត្រីក្រីក្រនិងអ្នកដែលមានការអប់រំទាបជាង។ ២% នៃស្ត្រីមានពិការភាពទំនង ជាទទួលរងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលជាងជាស្ត្រីមិនមានពិការភាពនិងទំនងជាទទួលរងអំពើហិង្សាផ្លូវកាយ ឬផ្លូវភេទច្រើនជាងស្ត្រីមិនមានពិការភាពដល់ទៅ២ដង។ ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រដែលមានពិការភាព មានស្វ័យភាពផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬរបរវន្តតិចជាងស្ត្រីមិនមានពិការភាពក្នុងការទទួលបានសេវានានា ជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ។ ស្ត្រីជនជាតិដើមភាគតិចក៏ប្រឈមមុខនឹងអំពីហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ការបៀតបៀន និងការរៀបការមុនអាយុយ៉ាងច្រើនផងដែរ និងជួបប្រទះឧបសគ្គច្រើនកាន់តែថែមទៀតក្នុងការទៅរកសេវាអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ រួមទាំងឧបសគ្គភាសា និងវប្បធម៌ និងការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រតាមប្រពៃណីក្នុងការដោះស្រាយករណីហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។ យោងតាមការសិក្សាមួយចំនួនក្រុមអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា (LGBTI) ទំនងជាទទួលរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ និងផ្លូវកាយច្រើនជាងគេ និងទទួលរងការបំភិតបំភ័យ និងការរើសអើងក្នុងទម្រង់ជាច្រើន ។
- អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៅក្នុង CDHS មានការប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំងនៅតាមខេត្តនានា ដោយក្នុងនោះខេត្តកោះកុងមានអត្រាទាបជាងគេបំផុត(៦%) និងខេត្តមណ្ឌលគិរីមានអត្រាខ្ពស់ជាងគេបំផុត(៤៥%)។

---

[4] ការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជាឆ្នាំ ២០២១-២០២២

[5] ក្រសួងកិច្ចការនារី (២០១៥) *ការសិក្សាថ្នាក់ជាតិស្តីពីសុខភាព និងបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់ស្ត្រីក្នុងប្រទេសកម្ពុជា* រាជធានីភ្នំពេញ

[6] ក្រសួងកិច្ចការនារី (២០១៤) *ការសិក្សាអង្កេតស្តីពីអំពើហិង្សាលើកុមាររបស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា* រាជធានីភ្នំពេញ

[7] ក្រសួងកិច្ចការនារី (២០១៤) *ការសិក្សាអង្កេតស្តីពីអំពើហិង្សាលើកុមាររបស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា* រាជធានីភ្នំពេញ

តារាងខាងក្រោម បង្ហាញពីទិន្នន័យប្រេវ៉ាឡង់ឆ្នាំ ២០២១-២០២២ និងឆ្នាំ២០១៤ សម្រាប់ខេត្តគោលដៅរបស់កម្មវិធី ACCESS 2 ។ តារាងនេះបង្ហាញពីការថយចុះនៃអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៅក្នុងខេត្តកំពង់ស្ពឺ រាជធានីភ្នំពេញ និងកំពង់ចាម ដោយខេត្តកំពង់ចាមមានការថយចុះខ្លាំងជាងគេបំផុតគឺពី ៣៣,២%ក្នុងឆ្នាំ២០១៤ មក ១២% នៅឆ្នាំ២០២១-២០២២។ ទាំងខេត្តសៀមរាប និងរតនគិរីមានការកើនឡើងនូវអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ ដោយក្នុងនោះខេត្តរតនគិរីមានការកើនឡើងជិតពីរដង ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ក៏មានការទទួលស្គាល់ថា ក្រុមស្ត្រីផ្សេងៗទៀត រងគ្រោះពីការរើសអើង និងវិសមភាពយេនឌ័រច្រើនទម្រង់ដែលធ្វើឱ្យពួកគេកាន់តែងាយរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា។ បទដ្ឋានសង្គម ការមាក់ងាយ និងការរើសអើងអាចបង្កើនហានិភ័យនៃអំពើហិង្សាឬបង្កឱ្យមានបញ្ហាប្រឈមក្នុងការទទួលបានកិច្ចការពារ និង ការទទួលសេវារបស់ពួកគាត់។ ជនរងគ្រោះទាំងនេះរួមមាន ស្ត្រីមានពិការភាព ស្ត្រីរស់នៅជាមួយជំងឺអេដស៍ ស្ត្រីស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា បុរសស្រឡាញ់បុរស អ្នកស្រឡាញ់ទាំងពីរភេទ អ្នកប្លែងភេទ(LGBT) ស្ត្រីវ័យចាស់ ស្ត្រីជាកម្មករនិយោជិតទេសន្តប្រវេសន៍ ស្ត្រីបម្រើសេវាកម្សាន្ត កម្មការិនីរោងចក្រ និងកម្មការិនីដទៃទៀត ស្ត្រីប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ឬស្ត្រីមានដៃគូជាអ្នកប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ស្ត្រីជាប់ពន្ធនាគារ ស្ត្រីជនជាតិដើមភាគតិច និងស្ត្រីមកពីក្រុមសាសនាភាគតិច ឬជនជាតិភាគតិច។

ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រកើតឡើងគ្រប់ទីកន្លែងដោយមិនប្រកាន់ភេទ អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ និន្នាការភេទ ជាតិសាសន៍ ឬវណ្ណៈនោះឡើយ។ តាមការសិក្សាជាច្រើន បង្ហាញថា ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ**ភាគច្រើនគឺជាស្ត្រីនិងក្មេងស្រី** ហើយបុរសនិងក្មេងប្រុស ស្ត្រីស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា បុរសស្រឡាញ់បុរស អ្នកស្រឡាញ់ទាំងពីរភេទ អ្នកប្លែងភេទ (LGBT) ក៏ធ្លាប់ទទួលបទពិសោធន៍រងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនេះផងដែរ។

៣. សេវាឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

សេវាចាំបាច់សម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សារួមមាន សេវាសុខាភិបាល សេវានគរបាលនិងយុត្តិធម៌ សេវាជម្រកសុវត្ថិភាព សេវាសង្គមដទៃទៀត។ ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាតែងតែមានតម្រូវការសេវាខុសៗគ្នា អាស្រ័យលើប្រភេទនៃការរំលោភបំពាននីមួយៗក៏ដូចជាស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់ជនរងគ្រោះ។ ប្រភេទសេវាដែលជនរងគ្រោះត្រូវការមានដូចជា សេវាសុខភាព សេវានគរបាលនិងយុត្តិធម៌ និងកន្លែងស្នាក់នៅដែលមានសុវត្ថិភាព ព្រមទាំងសេវាសង្គមដទៃទៀតដូចជាការប្រឹក្សាផ្លូវចិត្ត ឬការគាំទ្រដើម្បីពង្រឹងភាពអង់អាចផ្នែក សេដ្ឋកិច្ចជាដើម។

រូបភាពខាងក្រោមបង្ហាញអំពីសេវាចាំបាច់សំខាន់ៗមួយចំនួន ដែលជនរងគ្រោះអាចត្រូវការ។ អ្នកផ្តល់សេវាគួរសិក្សាអំពីសេវានីមួយៗនៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្លួនសម្រាប់ផ្តល់ជាជម្រើសដល់ជនរងគ្រោះ។

- ការថែទាំ និងព្យាបាលបួសស្នាមបន្ទាន់
- ការថែទាំសុខភាពបន្ទាន់សម្រាប់ករណីរំលោភសេពសន្ទវៈ (ថ្នាំការពារការឆ្លងមេរោគអេដស៍ និងការពារកំណើតបន្ទាន់ឱ្យបានមុន ៧២ម៉ោង)
- ការពិនិត្យកោសល្យវិច័យសម្រាប់អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ

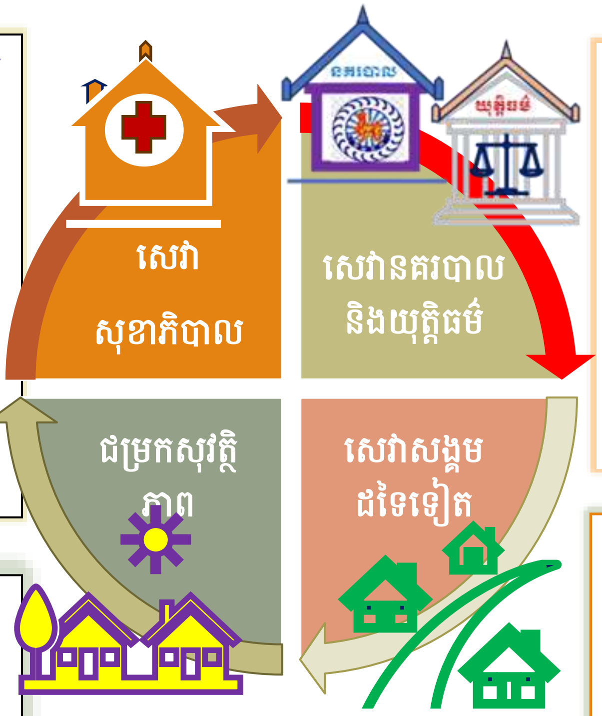

- ទទួល និងផ្តល់ព័ត៌មានផ្នែកច្បាប់ និងសេវាមេធាវី
- ផ្តល់កិច្ចការពារ និងការអន្តរាគមន៍ក្នុងករណីអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ
- ដំណើរការនីតិវិធី
- ដីកាការពារ

- ការស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នជាមួយសាច់ញាតិ
- ការស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នជាមួយសមាជិកសហគមន៍
- ការស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលសុវត្ថិភាព

- ការប្រឹក្សាយោបល់ផ្លូវចិត្តកម្រិតមូលដ្ឋាន និងកម្រិត ឯកទេស
- ការផ្តល់ភាពអង់អាចផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច
- សេវាបកប្រែភាសា និងភាសាសញ្ញា

ស្ត្រីភាគច្រើនដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រពុំសូវស្វែងរកជំនួយពីសេវាផ្លូវច្បាប់ទេ ។ ឥរិយាបថបែបប្រពៃណីដែលស្តីបន្ទោសស្ត្រី ថ្លៃចំណាយ និងមានកត្តាដទៃទៀត គឺជាឧបសគ្គរារាំងស្ត្រីមិនឱ្យស្វែងរកជំនួយ ។

ដើម្បីលើកកម្ពស់ការឆ្លើយតបគុណភាពសេវា និងការសម្របសម្រួលសេវាជាពហុវិស័យសម្រាប់ជនរងគ្រោះ បានចែងក្នុង *ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រីឆ្នាំ២០១៩-២០២៣* អំពីអាទិភាពសម្រាប់ការទប់ស្កាត់ ការសម្របសម្រួលកាន់តែប្រសើរ កិច្ចការពារផ្នែកច្បាប់ និងសេវាពហុវិស័យ រួមទាំងយន្តការសម្របសម្រួលពហុវិស័យ ឬ**ក្រុមការងារឆ្លើយតបជាពហុវិស័យចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ** (GBV Working Goup)។

៤. កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជាកន្លែងសម្របសម្រួលនិងផ្តល់សេវាចម្រុះដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនៅក្នុងកន្លែងតែមួយ ដែលមានសេវាសុខាភិបាល ជំនួយផ្នែកច្បាប់ ការប្រឹក្សាផ្លូវចិត្ត និងសេវាសង្គមផ្សេងៗ រួមទាំងផ្តល់ជម្រកសុវត្ថិភាព។ កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះត្រូវរៀបចំដោយផ្តោតលើជនរងគ្រោះ ដែលទាមទារនូវដំណើរការអន្តរកម្ម ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះ។

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះស្ថិតក្នុងទីតាំងមន្ទីរពេទ្យរាជធានី ខេត្ត មន្ទីរពេទ្យតំបន់ មន្ទីរពេទ្យបង្អែកក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ហើយត្រូវមានគោលការណ៍សំខាន់ៗ សម្រាប់អ្នកផ្តល់សេវាដោយផ្តោតលើសិទ្ធិជនរងគ្រោះជាចម្បង ដូចជាការគោរពអភិក្រមសិទ្ធិមនុស្ស ការធានាសុវត្ថិភាព ការពង្រឹងភាពអង់អាចឥរិយាបថមិនស្តីបន្ទោស និងមិនធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ការរក្សាឯកជនភាពនិងការសម្ងាត់ និងការមិនរើសអើង នឹងត្រូវបានលើកកម្ពស់ ហើយត្រូវអនុវត្តដោយអ្នកផ្តល់សេវាជាចាំបាច់។

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះត្រូវផ្តល់សេវា២៤ម៉ោង ជារៀងរាល់ថ្ងៃសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា ហើយត្រូវមានបុគ្គលិកប្រចាំការនិងមានសៀវភៅព័ត៌មានអំពីសេវាសម្រាប់ជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ផែនទីសេវា និងសៀវភៅសម្រាប់ទំនាក់ទំនងអ្នកផ្តល់សេវាដទៃទៀតក្នុងករណីចាំបាច់។

៥. វិសាលភាព និងដែនកំណត់

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ គឺដើម្បីផ្តល់ការណែនាំអំពីដំណើរការនៃការរៀបចំ និងការអនុវត្តនៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ មាននៅតែថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុកខណ្ឌ ប៉ុណ្ណោះ ជាពិសេសផ្តោតលើការផ្តល់និងទទួលសេវាទាក់ទងនឹងករណីអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រប្រកបដោយបរិយាបន្ន នៅតាមទីតាំង មន្ទីរពេទ្យរាជធានី ខេត្ត មន្ទីរពេទ្យតំបន់ មន្ទីរពេទ្យបង្អែកក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

ការផ្តល់និងទទួលសេវានឹងត្រូវប្រព្រឹត្តទៅតាមគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្តនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ជនរងគ្រោះ ព្រមទាំងក្រមសីលធម៌របស់អ្នកផ្តល់សេវា។

៦.នីតិវិធីក្នុងការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ

ក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងសុខាភិបាល សហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រគ្រប់ទម្រង់ នៅតាម មន្ទីរពេទ្យរាជធានី ខេត្ត មន្ទីរពេទ្យតំបន់ និងមន្ទីរពេទ្យបង្អែកក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដើម្បីសម្រួលការផ្តល់សេវាផ្នែកច្បាប់ សេវាសង្គម សេវាសុខាភិបាលនិងសេវាផ្សេងទៀតជូនជនរងគ្រោះ។ ដំណើរការនៃការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះមានដូចខាងក្រោម៖

៦.១ ដំណាក់កាលទី១៖ ការរៀបចំបង្កើតក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ

យោងលើឯកសារគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងសុខាភិបាល ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលបង្កើតឱ្យមានក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ ដោយមានការចូលរួមពីក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដូចជា ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជននិងយុវនីតិសម្បទា ស្ថាប័នតុលាការ គណៈមេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសង្គមស៊ីវិល។ សមាជិកក្រុមការងារត្រូវចូលរួមគាំទ្រដំណើរការរៀបចំបង្កើតកន្លែងផ្តល់សេវារហូតដល់ការផ្តល់សេវាជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រទៅតាមតួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័ន។

ក្រុមការងារត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ទៀងទាត់ ឬ ដើម្បីពិភាក្សាអំពីការរៀបចំបង្កើតកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ និងការផ្តល់សេវាចម្រុះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងបរិយាបន្ន។

៦.២ ដំណាក់កាលទី ២៖ សិក្សា ប្រមូលព័ត៌មាន

ក្រសួងនិងមន្ទីរកិច្ចការនារី ដឹកនាំសម្របសម្រួលប្រមូលទិន្នន័យនិងព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រតាមរាជធានី ខេត្ត ជាពិសេសទាក់ទងនឹងសេវាដែលជាតម្រូវការចាំបាច់ បញ្ហាប្រឈម និងដំណើរការនៃការដោះស្រាយករណីនីមួយៗរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ននិងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ព្រមទាំងការអនុវត្តល្អ មេរៀននិងបទពិសោធន៍ទទួលបានអំពីបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗទាក់ទងនឹងការអនុវត្តកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះដែលទទួលបានជោគជ័យ។

ស្វែងយល់ពីកិច្ចសហការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការដៃគូក្នុងការចូលរួមទប់ស្កាត់ និងឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ជាពិសេសកិច្ចសហការជាមួយមន្ទីរសុខាភិបាល និងមន្ទីរពេទ្យរាជធានី ខេត្ត មន្ទីរពេទ្យតំបន់។

រៀបចំទស្សនកិច្ចសិក្សាស្វែងយល់អំពីបទពិសោធន៍នៃការអនុវត្តល្អនៅតាមរាជធានី ខេត្ត និងតាមបណ្តាប្រទេសដែលអនុវត្តការងារបានជោគជ័យ។

រៀបចំរបាយការណ៍លទ្ធផលនៃការសិក្សាប្រមូលព័ត៌មាន ដើម្បីចែករំលែកជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ។

៦.៣ ដំណាក់កាលទី ៣៖ ការពិគ្រោះយោបល់ និងការព្រមព្រៀងលើតួនាទីភារកិច្ចជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមការងារនៃក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងសុខាភិបាល៖

ក្រុមការងារក្រសួងកិច្ចការនារី៖

ដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលក្នុងការអញ្ជើញ ផ្តល់ព័ត៌មាន រៀបចំជារបាយការណ៍ និងចែករំលែកដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ។

ក្រុមការងារក្រសួងសុខាភិបាល៖

ដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលក្នុងការអញ្ជើញនិងផ្តល់ព័ត៌មានដល់មន្ទីរសុខាភិបាល និងប្រធានមន្ទីរពេទ្យក្នុងការចុះស្វែងយល់ពីស្ថានភាពរបស់ក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ និងទីតាំងសម្រាប់រៀបចំដំណើរការនៃកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះដំណើរការដោយរលូន។

ការចុះស្វែងយល់ពីទីតាំង៖

ក្រុមការងារត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធដូចជាប្រធានមន្ទីរសុខាភិបាល ប្រធានមន្ទីរពេទ្យ និងក្រុមការងារដើម្បីបង្ហាញអំពីគោលបំណងនៃការបង្កើតកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឯកសារយោងពាក់ព័ន្ធមួយចំនួន ធនធានដែលត្រូវការ និងដំណើរការទូទៅនៃការបង្កើតឱ្យមានកន្លែងនេះ។

ក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិត្រូវចុះពិនិត្យទីតាំងផ្ទាល់នៅតាមមន្ទីរពេទ្យដោយធានាថា កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះគ្មានការរំខាន មានផាសុកភាព មានសុវត្ថិភាព មិនមានមនុស្សចេញចូល (មានតែអ្នកផ្តល់សេវា និងជនរងគ្រោះឬសាច់ញាតិជនរងគ្រោះ) និងមិនត្រូវដាក់ស្លាកសញ្ញាថាជាកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ដើម្បីរក្សាឯកជនភាពនិងការសម្ងាត់។

ការពិគ្រោះយោបល់ និងការព្រមព្រៀងលើតួនាទីភារកិច្ចជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ

ក្រុមការងារត្រូវរៀបចំសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់អំពីដំណើរការនៃការរៀបចំ និងនិយាមប្រតិបត្តិសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តទៅនៃកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ រួមទាំងការគ្រប់គ្រងករណីអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែលជាសមាជិកក្រុមការងារឆ្លើយតបជាពហុវិស័យចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ដោយមានការសម្របសម្រួលពីក្រុមការងារក្រសួងកិច្ចការនារីនិងក្រសួងសុខាភិបាល ដើម្បីបង្ហាញពីគោលបំណងនៃការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ធនធានដែលត្រូវការ ការបែងចែកតួនាទី ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ លំហូរនៃការបញ្ជូនជនរងគ្រោះ និងដំណើរការទូទៅនៃការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ។ មន្ទីរកិច្ចការនារីជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវរៀបចំនិងចងក្រងរបាយការណ៍រាល់ពេលសិក្ខាសាលាឬកិច្ចប្រជុំ និងធ្វើការចែកជូនដល់ក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

៦.៤ ដំណាក់កាលទី ៤៖ ការដាក់ឱ្យដំណើរការកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជាផ្លូវការ

ការរៀបចំ ធនធាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សម្ភារបរិក្ខា និងការគាំទ្រផ្នែករដ្ឋបាល

ធនធានបុគ្គលិក៖

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ត្រូវមានបុគ្គលិកដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល មានជំនាញ និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សា របៀបនៃការគ្រប់គ្រង និងការបញ្ជូនករណីឱ្យបានទាន់ពេល។ល។

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះត្រូវមានបុគ្គលិកប្រចាំការជានិច្ច ដើម្បីត្រៀមទទួលជនរងគ្រោះ សម្របសម្រួល ក្នុងការផ្តល់សេវាទាំងផ្នែកខាងក្នុង និងការបញ្ជូនជនរងគ្រោះ។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ៖

- **បន្ទប់ត្រូវរក្សាឯកជនភាពនិងសុវត្ថិភាពដោយអាច៖**
  - សម្រាកបណ្តោះអាសន្ន ស្នាក់នៅបានត្រឹម២៤ម៉ោង
  - ការពារសំឡេងមិនឱ្យមានការរំខានពីខាងក្រៅ សំឡេងដែលអាចរំខានការសម្ភាសន៍ នឹងធ្វើឱ្យអ្នកសម្ភាសន៍ និងជនរងគ្រោះមានអារម្មណ៍ថាមិនសូវមានសុវត្ថិភាព និងផាសុកភាព
  - ការពារសំឡេងមិនឱ្យចេញពីខាងក្នុងមកក្រៅ ដែលធ្វើឱ្យព័ត៌មានរបស់ជនរងគ្រោះ ឬ ការសម្ភាសន៍មិនមានសុវត្ថិភាព។ ទ្វារនិងបង្អួចត្រូវបិទជិត និងមានការការពារសំឡេងមិនឱ្យឮការសន្ទនាចេញមកក្រៅ
  - ត្រូវមានស្លាកអំពី "**ហាមចូលបន្ទប់មានភ្ញៀវ**" សម្រាប់ព្យួរដាក់នៅនឹងទ្វារបន្ទប់ផ្តល់សេវាចម្រុះ ពេលដែលកំពុងមានជនរងគ្រោះនៅខាងក្នុង ដើម្បីហាមអ្នកដទៃចូល។

- **ពន្លឺភ្លើងបំភ្លឺក្នុងបន្ទប់៖** បន្ទប់គួរប្រើភ្លើងបំភ្លឺជួយឱ្យជនរងគ្រោះមានអារម្មណ៍វិជ្ជមាន(ពន្លឺពណ៌ស)។ បន្ទប់គួរមានបង្អួចកញ្ចក់ដើម្បីទទួលពន្លឺធម្មជាតិ និងការមើលឃើញទិដ្ឋភាពនៅខាងក្រៅ (តែអ្នកខាងក្រៅមិនអាចមើលខាងក្នុងឃើញ)ដើម្បីជួយឱ្យបរិកាសនៃការសន្ទនាមានភាពស្រស់ស្រាយ។
- **ម៉ាស៊ីនត្រជាក់ កង្ហារ៖** បន្ទប់គួរតំឡើងម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ឬ កង្ហារ។

- **បន្ទប់ទឹក៖** គួរមានបន្ទប់ទឹក និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ក្នុងបន្ទប់ទឹក។
- **ការភ្ជាប់ជនរងគ្រោះទៅសេវាសុខភាពដទៃនានានៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល៖** ជនរងគ្រោះមានលទ្ធភាពងាយស្រួល ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅសេវាសុខភាពដទៃនានានៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដូចជាសេវាផ្តល់ថ្នាំការពារការឆ្លងមេរោគអេដស៍ ជំងឺកាមរោគ សេវាផ្តល់ថ្នាំបង្ការកំណើតបន្ទាន់ បន្ទប់ពិគ្រោះជំងឺ បន្ទាប់ពិនិត្យធ្វើកោសលវិច័យ សេវាថៃទាំដទៃទៀត។ល។
- **ការបញ្ជូនជនរងគ្រោះទៅរកសេវាដទៃទៀត៖** ជនរងគ្រោះមានលទ្ធភាពងាយស្រួល ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅសេវានគរបាលយុត្តិធម៌និងប្រព័ន្ធតុលាការ និងសេវាសង្គមដទៃទៀត តាមរយៈកិច្ចសម្របសម្រួលពីមន្ទីរកិច្ចការនារី។
- **កុមារមេត្រី៖** កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ គួរមានកន្លែងលេងសម្រាប់កុមារ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះមានកូនតូចមកជាមួយ ឬជនរងគ្រោះជាកុមារ។ កន្លែងលេងសម្រាប់កុមារ គួរតែនៅក្បែរបន្ទប់សម្ភាសន៍ជាមួយជនរងគ្រោះដែលកុមារ (កូន) អាចមើលឃើញម្តាយ និងលេងនៅកន្លែងនោះបាន។ ប្រសិនបើជនរងគ្រោះមានកូនតូចមកជាមួយ កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះគួរមានបុគ្គលិកម្នាក់នៅជាមួយកុមារនោះពេលដែលជនរងគ្រោះកំពុងជួបជាមួយអ្នកប្រឹក្សាឬអ្នកផ្តល់សេវា។

  ឧបករណ៍សម្រាប់កន្លែងលេងរបស់កុមារ៖
  - សៀវភៅ និងផ្ទាំងរូបភាពអប់រំ
  - សម្ភារសម្រាប់កុមារ
  - ទូរទស្សន៍ដែលមានការបង្ហាញតុក្កតា
    (ភ្ជាប់ជាមួយបញ្ជីសម្ភារជាឯកសារ)

សម្ភារបរិក្ខារឬសង្ហារឹម នៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ

- ផ្ទាំងគំនូរឬរូបភាព៖ នៅក្នុងបន្ទប់គួរមានផ្ទាំងគំនូរឬរូបភាពនានា សម្រាប់ការអប់រំ ការលើកទឹកចិត្តជនរងគ្រោះ សារគន្លឹះនានាដែលធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះជឿជាក់លើអ្នកផ្តល់សេវានៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះនិង ព័ត៌មានអំពីសេវា។
- ធ្នើរឬទូរដាក់ឯកសារ៖ ធ្នើរសម្រាប់ដាក់តាំងខិត្តប័ណ្ណព័ត៌មាន កូនសៀវភៅព័ត៌មានអំពីសេវាឯកសារណែនាំផ្សេងៗ សម្ភារពាក់ព័ន្ធ ទូរទុកដាក់ឯកសារកត់ត្រាចំនួនករណីជនរងគ្រោះនិងឯកសារសំខាន់ៗផ្សេងៗទៀតត្រូវចាក់សោរ រួមទាំងការកត់ត្រាឬបញ្ចូលទិន្នន័យ ដោយរក្សាការសម្ងាត់។
- បរិក្ខារពេទ្យចាំបាច់៖ គ្រែពេទ្យ បរិក្ខារពិនិត្យរោគ ។ល។
- សម្ភារៈសង្ហារឹម៖ កូនសាឡុងតូច សម្រាប់ជនរងគ្រោះអង្គុយរង់ចាំ តុការិយាល័យកៅអីអង្គុយ និងសម្ភារប្រើប្រាស់ចាំបាច់មួយចំនួន។
- ទឹកស្អាតសម្រាប់ពិសារ៖ មានទឹកគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពិសាក្នុងបន្ទប់ផ្ទាល់។
- ឱសថ និងបរិក្ខារសំខាន់ៗចាំបាច់

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ត្រូវមាន៖

- ថ្នាំឬសេវាសម្រាប់ជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនិងផ្លូវភេទ(ការរងគ្រោះដោយអំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ)៖
  - ថ្នាំបង្ការក្រោយប្រឈមនឹងការឆ្លងមេរោគអេដស៍(PEP) សម្រាប់ជនរងគ្រោះ (ទាំងបុរស ទាំងស្ត្រី)
  - ថ្នាំបង្ការកំណើតបន្ទាន់ (EC) សម្រាប់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រី
  - ថ្នាំព្យាបាលជំងឺកាមរោគ (STI) សម្រាប់ជនរងគ្រោះ (ទាំងបុរស ទាំងស្ត្រី) ត្រូវត្រៀមទុកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ជានិច្ច
- ថ្នាំ ឬសម្ភារសង្គ្រោះបឋម
- ឧបករណ៍ធ្វើតេស្តរកមេរោគអេដស៍ ដែលនៅមានសុពលភាព (ត្រូវតៀមទុកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់)
- ឧបករណ៍ធ្វើតេស្តផ្ទៃពោះ ដែលនៅមានសុពលភាព (ត្រូវតៀមទុកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់)

ការគាំទ្រផ្នែករដ្ឋបាល

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះត្រូវមានសម្ភារ និងទូរតម្កល់ឯកសារសម្រាប់អ្នកផ្តល់សេវា ដូចខាងក្រោម៖

- កុំព្យូទ័រ សម្រាប់កត់ត្រា និងបញ្ចូលទិន្នន័យ
- ម៉ាស៊ីនព្រីន ស្កេននិងថតចម្លងឯកសារ
- សៀវភៅចុះបញ្ជីករណី
- សៀវភៅកត់ត្រាករណី (សង្ខេប)
- ទម្រង់បញ្ជូនទៅសេវាដទៃទៀត
- ទម្រង់សុំការយល់ព្រម (Consent Form)
- សៀវភៅផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសេវាជួយជនរងគ្រោះ
- ឯកសារជំនួយស្មារតីសម្រាប់អ្នកផ្តល់សេវា៖
  - សៀវភៅព័ត៌មានអំពីសេវាសម្រាប់ជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ រួមបញ្ចូលបញ្ជីសេវាតម្រូវការជនរងគ្រោះដែលមានពិការភាព ជនជាតិដើមភាគតិច។ល។
  - គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការបញ្ជូនស្ត្រីនិងក្មេងស្រីដែលជាជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ
  - ពិធីសារជាតិស្តីពី ការថែទាំសុខភាពស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា
  - បទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការផ្តល់ប្រឹក្សាជាមូលដ្ឋានដល់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រីជាជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

- បទដ្ឋានអប្បបរមានៃសេវាចាំបាច់សំខាន់ៗសម្រាប់ស្ត្រីនិងកុមារីដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ
- ឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

៧ សមាសភាព តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកផ្តល់សេវានិងអ្នកពាក់ព័ន្ធ

សមាសភាព តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកផ្តល់សេវានិងអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការផ្តល់សេវាជួយជនរងគ្រោះ និងមានអ្នកសម្របសម្រួលក្នុងការផ្តល់ភាពងាយស្រួលសម្រាប់ឱ្យអ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធចូលរួមក្នុងការផ្តល់សេវានៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះមានដូចជា ៖

ថ្នាក់ជាតិ

- **ក្រុមការងារក្រសួងកិច្ចការនារី៖**
  សម្របសម្រួល និងដឹកនាំក្នុងការអញ្ជើញនិងផ្តល់ព័ត៌មាន រៀបចំរបាយការណ៍ និងចែករំលែកដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ។
- **ក្រុមការងារក្រសួងសុខាភិបាល៖**
  សម្របសម្រួល និងដឹកនាំក្នុងការអញ្ជើញនិងផ្តល់ព័ត៌មានដល់មន្ទីរសុខាភិបាល និងប្រធានមន្ទីរពេទ្យ ដើម្បីឱ្យក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិចុះស្វែងយល់ពីស្ថានភាព និងទីតាំងសម្រាប់រៀបចំបង្កើត និងដំណើរការកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះដោយរលូន។
- **ក្រសួងមហាផ្ទៃ៖**
  ផ្តល់កិច្ចអន្តរាគមន៍ ចូលរួមគាំទ្រ និងជំរុញការអនុវត្តរបស់អាជ្ញាធរថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- **ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា៖**
  ចូលរួមគាំទ្រ និងជំរុញការផ្តល់សេវាដើម្បីស្តារនីតិសម្បទា និងធ្វើសមាហរណកម្មសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។

ថ្នាក់ក្រោមជាតិ

- **ប្រធានក្រុមការងារ GBV៖**
  ផ្តល់ការគាំទ្រ និងជំរុញគ្រប់ការងារអនុវត្តឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។
- **មន្ទីរសុខាភិបាល៖**
  ជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ ដឹកនាំ សហការ គាំទ្របច្ចេកទេស និងជំរុញការផ្តល់សេវាសុខភាព តាមតម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះ និងធ្វើរបាយការណ៍នានា។
- **មន្ទីរកិច្ចការនារី៖**
  ជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ ធ្វើការផ្តល់សេវាប្រឹក្សាយោបល់ផ្លូវចិត្ត ផ្នែកច្បាប់ តាមជំនាញ និងធ្វើការសម្របសម្រួលស្វែងរកសេវាពាក់ព័ន្ធឱ្យជនរងគ្រោះទទួលបានសេវាចម្រុះ តាមតម្រូវការរបស់

ជនរងគ្រោះ និងធ្វើរបាយការណ៍ និងតាមដានស្ថានភាពជនរងគ្រោះ (សហការជាមួយមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជននិងយុវនីតិសម្បទា)។

មន្ទីរកិច្ចការនារី សហការជាមួយមន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្តដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងការរាយការណ៍អំពីដំណើរការនៃការរៀបចំកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជូនអភិបាលខេត្ត និងសុំការអនុញ្ញាតពីការដាក់ឱ្យដំណើរការកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ជាពិសេសត្រូវជានានិងសម្របសម្រួលឱ្យកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះដំណើរការទៅដោយរលូន ស្របតាមតួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់អ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធ។

- **ស្នងការដ្ឋាននគរបាលរាជធានី ខេត្ត និងអធិការដ្ឋាននគរបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ៖**

ទទួលពាក្យបណ្តឹង ផ្តល់ប្រឹក្សាផ្នែកច្បាប់ ចុះអន្តរាគមន៍ ស៊ើបអង្កេតបឋម ប្រមូលភស្តុតាង ឃាត់ខ្លួន ចាប់ខ្លួន ឆែកឆេរ រៀបចំរបាយការណ៍ និងបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅព្រះរាជអាជ្ញា។

- **មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា៖**

ផ្តល់សេវា និងស្វែងរកសេវាពីដៃគូពាក់ពន្ធ័ ដើម្បីស្តារនីតិសម្បទា និងធ្វើសមាហរណកម្ម និងតាមដានចំពោះករណីអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។

- **បញ្ជាការដ្ឋានកងរាជអាវុធហត្ថរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ៖**

ទទួលពាក្យបណ្តឹង ផ្តល់ប្រឹក្សាផ្នែកច្បាប់ ចុះអន្តរាគមន៍ ស៊ើបអង្កេតបឋម ប្រមូលភស្តុតាង ឃាត់ខ្លួន ចាប់ខ្លួន ឆែកឆេរ រៀបចំរបាយការណ៍ និងបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅព្រះរាជអាជ្ញា។

- **មន្ទីរពេទ្យបង្អែករាជធានី ខេត្ត ឬមន្ទីរពេទ្យតំបន់៖**

ផ្តល់ទីកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ និងការពិនិត្យព្យាបាលថែទាំទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវចិត្តទៅតាមពិធីសារជាតិនិងធ្វើកំណត់ហេតុវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់ការចេញលិខិតកោសល្យវិច័យតាមការស្នើសុំ។

- **មន្ទីរពេទ្យបង្អែកស្រុក ក្រុង ខណ្ឌ និងមណ្ឌលសុខភាព ៖**

ផ្តល់ប្រឹក្សា ព្យាបាល (ករណីរបួសស្នាមបន្ទាន់) និងបញ្ជូនជនរងគ្រោះទៅមន្ទីរពេទ្យបង្អែករាជធានីខេត្ត និងផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យក្រុមការងារសម្រាប់ទំនាក់ទំនង និងសម្របសម្រួលទៅអ្នកពាក់ព័ន្ធ។

- **តុលាការ៖**

ជាស្ថាប័នឯករាជ្យ និងមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការទទួលពាក្យបណ្តឹងពីជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់ និងពីស្ថាប័ន មានសមត្ថកិច្ច។ ក្រោយពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹង តុលាការត្រូវមានចំណាត់ការលើពាក្យបណ្តឹងទៅតាមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ការធ្វើចំណាត់ការលើបណ្តឹងដោយឈរលើគោលការណ៍ការពារយុត្តិធម៌ដល់(អ្នកស្វែងរកយុត្តិធម៌) ភាគីនៅក្នុងបណ្តឹងនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតនៅក្នុងសំណុំរឿង។ តុលាការត្រូវពន្លឿននីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿងដែលពាក់ព័ន្ធអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនៅគ្រប់ដំណាក់កាល។

- **មេធាវី៖**

  ពិគ្រោះនិងផ្តល់ប្រឹក្សាផ្នែកច្បាប់ ជាអ្នកតំណាង និងការពារសិទ្ធិនិងផលប្រយោជន៍ជូនកូនក្តី (ជនរងគ្រោះ ដើមបណ្តឹង អាចតំណាងនិងការពារឬអាចការពារជនជាប់ចោទ)។ រៀបចំពាក្យបណ្តឹង (សម្រាប់ជនរងគ្រោះ) និងតាក់តែងឯកសារចាំបាច់ផ្សេងៗនៅក្នុងរឿងក្តី ជាអ្នកបញ្ជូនឯកសារភស្តុតាង ដាក់បន្ទុក និងដោះបន្ទុកទៅតុលាការ និងចូលរួមជាមួយកូនក្តីនៅគ្រប់នីតិវិធីរបស់តុលាការ ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់កូនក្តី។ មេធាវីត្រូវរក្សាការសម្ងាត់ជូនកូនក្តីនៅក្នុងសំណុំរឿងគ្រប់កាលៈទេសៈ តាមក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ។

- **អាជ្ញាធរថ្នាក់ក្រោមជាតិ៖**

  ផ្តល់កិច្ចសហការ ចូលរួមអន្តរាគមន៍ ផ្តល់ព័ត៌មាន គាំទ្រនិងសម្របសម្រួលបញ្ជូនជនរងគ្រោះមកទទួលសេវានៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ។

- **អង្គការដៃគូពាក់ព័ន្ធ៖**

  បញ្ជូននិងជួយគាំទ្រ ផ្តល់សេវាមេធាវី និងផ្តល់សេវាផ្សេងៗឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការជាក់ស្តែងរួមមាន ប្រឹក្សាយោបល់ សេវាផ្លូវច្បាប់ ការធ្វើដំណើរ អាហារ ជម្រកស្នាក់នៅ ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ។

៨.បរិយាកាសនៃការអនុវត្តនៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះនិងលំហូរនៃការបញ្ជូនជនរងគ្រោះ

៨.១ ស្ថានភាពនៃការអនុវត្តកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

- **បន្ទប់ផ្តល់សេវាចម្រុះ៖** បន្ទប់ដែលត្រូវបានរៀបចំជាកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះមិនបាច់ដាក់ស្លាកសញ្ញាមុខបន្ទប់ទេ។ បន្ទប់ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ត្រូវរៀបចំនៅដាច់ដោយឡែកពីកន្លែងអ៊ូអរ ហើយមានសុវត្ថិភាពដល់ជនរងគ្រោះ (រក្សាការសម្ងាត់ ភាពឯកជនរបស់ពួកគេ) និងមានបំពាក់សម្ភារមួយចំនួនដែលមានរៀបរាប់នៅចំណុចខាងលើនិងត្រូវប្រាកដថា ជាកន្លែងដែលជនរងគ្រោះ ឬកូនៗរបស់ពួកគាត់ទទួលបាននូវសុខសុវត្ថិភាព ទាំងផ្លូវចិត្ត ទាំងផ្លូវកាយ ជាពិសេសប្រកចូលមកកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះក៏ត្រូវប្រាកដថា មានការរក្សាការសម្ងាត់សម្រាប់ជនរងគ្រោះ។

- **នគរបាលឬកងរាជអាវុធហត្ថ៖** នគរបាលឬកងរាជអាវុធហត្ថដែលត្រូវចេញចូលកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះតាមភារកិច្ចមិនត្រូវពាក់ឯកសណ្ឋានជានគរបាលឬកងរាជអាវុធហត្ថទេ ដើម្បីចៀសវាងការកត់សម្គាល់ អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះឬ ករណីរបស់ជនរងគ្រោះពីអ្នកជំងឺទូទៅដទៃទៀត ដែលនឹងបណ្តាលឱ្យជនរងគ្រោះរងផលប៉ះពាល់ឯកជនភាព ការរក្សាការសម្ងាត់ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែនគរបាលឬកងរាជអាវុធហត្ថអាចពាក់ឯកសណ្ឋានតាមករណីដែលមានសំណូមពរក្នុងករណីចាំបាច់ ហើយមានការឯកភាពក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

❖ **គោលការណ៍ និងគុណតម្លៃទាំង៦សម្រាប់អ្នកផ្តល់សេវា៖** អ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធត្រូវជានាយ៉ាងណា រាល់ពេលដែលពួកគាត់បញ្ជូនឬអមដំណើរមកជាមួយឬផ្តល់សេវាជូនជនរងគ្រោះ ត្រូវគោរពនិង អនុវត្តតាមគោលការណ៍ និងគុណតម្លៃទាំង៦ ដូចមានចែងក្នុងបទដ្ឋានអប្បបរមា រួមមាន៖

- **អភិក្រម សិទ្ធិមនុស្ស**
  អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រគឺជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្ស និងមិនអាចទទួលយក បានឡើយ ទោះជាអំពើនោះស្ថិតក្នុងទម្រង់អ្វីក៏ដោយ ។ នេះមានន័យថាជនប្រព្រឹត្តគឺជាអ្នក ទទួលខុសត្រូវចំពោះទង្វើនោះ មិនមែនជនរងគ្រោះឡើយ ។

- **ធានាសុវត្ថិភាព**
  អាទិភាពទី១គឺសុវត្ថិភាពរបស់ជនរងគ្រោះ។ រាល់សកម្មភាពទាំងអស់ត្រូវមានគោលបំណង ស្តារឡើងវិញ ឬរក្សាសុវត្ថិភាពរបស់ជនរងគ្រោះ និងមិនត្រូវឱ្យជនរងគ្រោះប្រឈមនឹង ហានិភ័យកាន់ តែច្រើនជាងមុននោះទេ ។

- **ការផ្តល់ភាពអង់អាចក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង**
  អនុវត្តវិធីសាស្ត្រដែលផ្តោតលើការយកចិត្តទុកដាក់លើជនរងគ្រោះ ការផ្តល់ព័ត៌មានអំពី ជម្រើសនានា អាចជួយជនរងគ្រោះក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្តត្រឹមត្រូវសម្រាប់ខ្លួនឯង។ គោរព តាម និងស្តាប់យោបល់ គំនិតរបស់ជនរងគ្រោះ។ ខណៈពេលដែលព័ត៌មានអាចផ្តល់ភាព អង់អាចឱ្យជនរងគ្រោះធ្វើការសម្រេចចិត្តបានត្រឹមត្រូវ ជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិធ្វើការសម្រេច ចិត្តថា តើពួកគេចង់បានជំនួយបែបណា ហើយអាចបដិសេធមិនទទួលសេវាណាក៏បាន ។

- **ឥរិយាបថមិនស្តីបន្ទោស និងវិនិច្ឆ័យ**
  ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាដែលបង្កឡើងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ ឬអំពើ ហិង្សាផ្សេងទៀត មិនត្រូវទទួលរងការស្តីបន្ទោស ដោយសារតែអំពើហិង្សាដែលពួកគេទទួល រងនោះឡើយ។ អំពើហិង្សាលើស្ត្រី គឺខុសនឹងច្បាប់របស់ប្រទេសកម្ពុជា ហើយជនប្រព្រឹត្ត អំពើហិង្សាត្រូវតែទទួលខុសត្រូវចំពោះទង្វើរបស់ខ្លួន។

- **រក្សាឯកជនភាពនិងរក្សាការសម្ងាត់**
  នៅគ្រប់ពេលទាំងអស់ត្រូវមានការគោរពភាពជាឯកជន និងរក្សាការសម្ងាត់របស់ជនរង គ្រោះ និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ការផ្តល់សេវាទាំងអស់គួរធ្វើឡើងនៅកន្លែងស្ងប់ស្ងាត់ ដែល អាចរក្សាភាពជាឯកជនបាន។ នៅពេលដែលជនងរងគ្រោះលើកឡើងអំពីអំពើហិង្សា ប្រសិនបើមានមនុស្សផ្សេងទៀតនៅជិតនោះ សូមឱ្យពួកគេចាកចេញឬទៅកន្លែងផ្សេង ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាអាចស្តាប់ឮ ដើម្បីការពារភាពជាឯកជនរបស់ពួកគេបាន ។

មិនគួរយកអត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ មកពិភាក្សាក្នុងកិច្ចប្រជុំណាមួយ ឬជាមួយអ្នកផ្តល់សេវាផ្សេងទៀតខាងក្នុង និងខាងក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដោយពុំមានការអនុញ្ញាតពីជនរងគ្រោះនោះទេ។ សម្រាប់ការពិគ្រោះយោបល់ ឬផ្តល់ដំបូន្មានអំពីរបៀបគ្រប់គ្រងករណី ដល់អ្នកផ្តល់សេវាផ្សេងទៀត សូមកុំប្រើប្រាស់ឈ្មោះរបស់ជនរងគ្រោះ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីជនរងគ្រោះ។

- **ការមិនរើសអើង**

  ជនរងគ្រោះទាំងអស់ត្រូវទទួលបានការប្រតិបត្តិ និងទទួលបានសេវាដូចគ្នា។ មិនមានការរើសអើង ឬការប្រតិបត្តិផ្សេងគ្នាលើជនរងគ្រោះដោយសារអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ដោយសារតែជាតិពន្ធុ សាសនា វណ្ណៈសង្គម ពិការភាព អាយុ ទំនោរផ្លូវភេទឬកត្តាផ្សេងទៀតនោះទេ។

៨.២ លំហូរនៃការបញ្ជូនជនរងគ្រោះ

ការបញ្ជូនជនរងគ្រោះទៅរកសេវាដទៃទៀតនៅខាងក្រៅ ឬ សម្របសម្រួលជាមួយស្ថាប័នសេវាជំនាញដទៃទៀត ដើម្បីឱ្យមកផ្តល់សេវាដែលជនរងគ្រោះត្រូវការដល់បន្ទប់សេវាចម្រុះ អាចធ្វើទៅបាននៅពេលដែលមានសំណូមពរពីជនរងគ្រោះ ឬ បន្ទាប់ពីមានសេវានានាដែលអាចឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់គាត់។

ការបញ្ជូនទៅរកសេវា និង ការសម្របសម្រួលការផ្តល់សេវានានា ត្រូវគោរព និងអនុវត្តតាមគោលការណ៍ និងគុណតម្លៃទាំង៦ ដូចមានចែងក្នុងបទដ្ឋានអប្បបរមា។

គំរូកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ

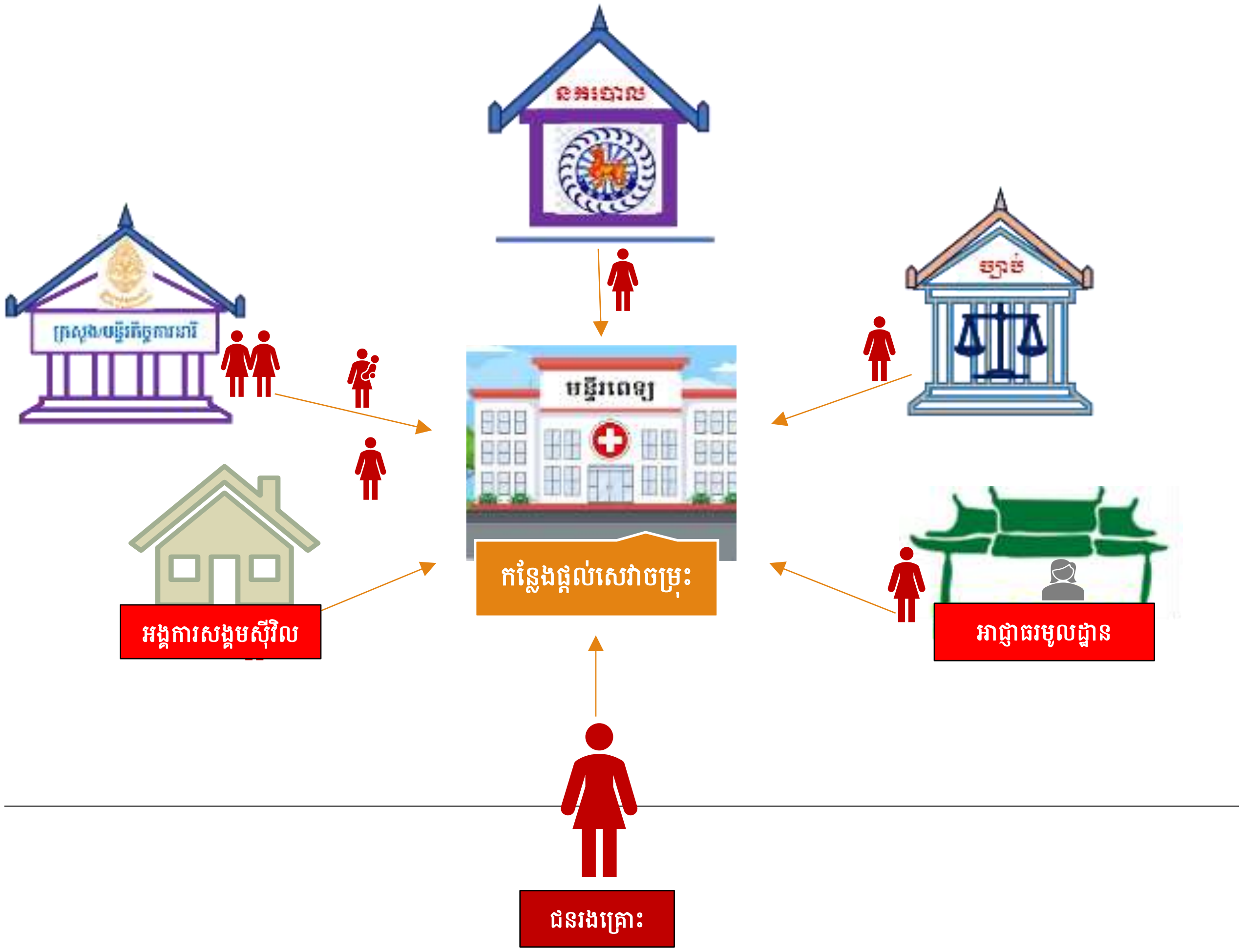

៩. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសមាជិកក្រុមការងារ និងអ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធ

៩.១ កញ្ចប់បណ្តុះបណ្តាលពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់អ្នកផ្តល់សេវាសម្រាប់ឆ្លើយតបនឹងជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

ការបណ្តុះបណ្តាលពង្រឹងសមត្ថភាពអំពីជំនាញសំខាន់ៗដល់សមាជិក និងអ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការអនុវត្តនៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ៖

- កញ្ចប់សេវាសំខាន់ៗសម្រាប់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា (សេវាសុខាភិបាល សេវាយុត្តិធម៌និងនគរបាល សេវាសង្គម ការសម្របសម្រួល និងការគ្រប់គ្រងករណី)។
- បទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពី ការប្រឹក្សាយោបល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែលរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។
- ពិធីសារជាតិ ស្តីពី ការថែទាំស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាក្នុងវិស័យសុខាភិបាល។

- គោលការណ៍ណែនាំស្តីពី កិច្ចការពារតាមផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីនៅកម្ពុជា។
- គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការបញ្ជូនស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែលជាជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។
- គោលការណ៍ស្តីពីការគ្រប់គ្រងករណី និងប្រមូលទិន្នន័យករណីអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។
- គោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលស្តីពី ការគ្រប់គ្រងករណី។
- ការគ្រប់គ្រង និងថែទាំសុខភាពស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ឬអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ។
- ការថែទាំសុខភាពស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា សម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្រងសេវាសុខាភិបាល។
- វគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗទៀត តាមតម្រូវការចាំបាច់។

៩.២ វគ្គរំលឹកដល់អ្នកផ្តល់សេវាសម្រាប់ឆ្លើយតបនឹងជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលរំលឹកអំពីជំនាញសំខាន់ៗដល់អ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការអនុវត្តនៅកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រគឺជាភាពចាំបាច់ដែលអ្នករៀបចំ និងអ្នកផ្តល់សេវាត្រូវតែមាន អាចជា១ឆមាសម្តង ឬ១ឆ្នាំម្តង អាស្រ័យលើស្ថានភាព ឬភាពចាំបាច់។

១០. ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

១០.១. ប្រព័ន្ធព័ត៌មាន ការកត់ត្រា និងរបាយការណ៍

កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ត្រូវបង្កើតនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យសាធារណៈ ក្រោមការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ហេតុនេះក្រសួងសុខាភិបាល ចាំបាច់ត្រូវរៀបចំការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យលើការគ្រប់គ្រងកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។

សម្រាប់ជនរងគ្រោះដែលត្រូវការរកជំនួយផ្នែកច្បាប់ ឯកសារវេជ្ជសាស្ត្រអាចជាឯកសារជំនួយឬភស្តុ-តាងដ៏មានប្រយោជន៍នៅក្នុងការប្រើប្រាស់តាមតម្រូវការ។ គ្រប់កិច្ចការផ្តល់សេវា ដល់ជនរងគ្រោះ ត្រូវមានការកត់ត្រាទាំងអស់ និងត្រូវរៀបចំជាឯកសារជាបញ្ជីកត់ត្រា វេជ្ជសាស្ត្រដូចជា៖ ឈ្មោះ អាយុ អាស័យដ្ឋាន ភេទ ទម្រង់នៃអំពើហិង្សា ទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នករំលោភបំពាន ការព្យាបាលដែលបានផ្តល់ និងការបញ្ជូនជាដើម។

ការកត់ត្រា ប្រមូលទិន្នន័យ និងការធ្វើរបាយការណ៍ ជាការចាំបាច់សម្រាប់ការធានាគុណភាពការផ្តល់សេវា សម្រាប់ប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ដើម្បីវិភាគស្វែងយល់ពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការគ្រប់គ្រង ការតាមដាននិងវាយតម្លៃពីវឌ្ឍនភាព ដំណើរការកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ។ ទិន្នន័យ អាចប្រើដើម្បីបង្កើតការយល់ដឹង និងយុទ្ធនាការតស៊ូមតិ និងការអភិវឌ្ឍន៍ការឆ្លើយតបតម្រូវការពីជនរងគ្រោះ។ ដូចគ្នានេះដែរ ការត្រួត

ពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃអាចរួមចំណែកដល់ភស្តុតាងអំពីអ្វីដែលមានដំណើរការល្អ និងចំណុចខ្វះខាត ដែលត្រូវការការកែលម្អ។

ឯកជនភាពនិងការសម្ងាត់ក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យ ការចែករំលែក និងការរាយការណ៍ ជាគោលការណ៍សំខាន់សម្រាប់ការពារអតិថិជន ឬជនរងគ្រោះពីការបង្កគ្រោះថ្នាក់បន្ថែមទៀតក្នុងទម្រង់នៃការមាក់ងាយ ការរើសអើង និងការសងសឹក។ មានតែការវិភាគសរុបប៉ុណ្ណោះដែលគួរត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។ ប្រសិនបើករណីសិក្សាត្រូវបានបង្ហាញ នោះឈ្មោះត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរ ហើយគ្មានព័ត៌មានដែលអាចកំណត់ពីអត្តសញ្ញាណបុគ្គល ។ ការកត់ត្រា កំណត់ហេតុវេជ្ជសាស្ត្រ ទាំងអស់គួរតែត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុងទីតាំងមានសុវត្ថិភាព។ អ្នកផ្តល់សេវា កុំសរសេរការចង្អុលបង្ហាញអំពីអំពើហឹង្សានៅលើទំព័រដំបូងនៃកំណត់ហេតុ ការកត់ត្រាដែលអ្នកផ្សេងទៀតដែលមិនចាំបាច់ដឹងអាចមើលឃើញ ។ ត្រូវប្រាកដថាឯកសារត្រូវបានចាក់សោរជានិច្ចនៅក្នុងកន្លែងផ្តល់សេវា។ គ្មានចំណុចណាដែលគេគួរទុកឲ្យអ្នកផ្សេងអាចមើលឃើញឯកសារបានឡើយ។

ក្រមសីលធម៌

ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ស្ត្រីឬជនរងគ្រោះ ក្នុង ឯកជនភាពនិងការសម្ងាត់ ការវិភាគត្រូវតែបង្ហាញតែការវិភាគទិន្នន័យសរុប ឬសូចនាករប៉ុណ្ណោះ។ ព័ត៌មានដែលអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណមិនគួរត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍ ឬឯកសារណាមួយឡើយ។ OSSU អាចអនុវត្តតាមនីតិវិធីនេះ ដើម្បីធានាបាននូវក្រមសីលធម៌ ការវិភាគហ្មត់ចត់ និងបង្កើតភស្តុតាងតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ។

១០.២.ការត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃ

ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ នឹងការវាយតម្លៃតាមពេលកំណត់ និងឬការវិភាគស៊ីជម្រៅលើការអនុវត្ត និងវឌ្ឍនភាពឆ្ពោះទៅរកគោលបំណង ឬទិដ្ឋភាពសំខាន់នៃការដំណើរការកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ។ ការតាមដានត្រួត ពិនិត្យ នឹងការវាយតម្លៃ អាចឆ្លើយកម្រងសំណួរអំពីគុណភាពសេវា ផលប៉ះពាល់នៃការធ្វើអន្តរាគមន៍ ការអនុលោមតាមស្តង់ដារ ការវាយតម្លៃចន្លោះប្រហោង និងជំហានដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីកែលម្អការផ្តល់ សេវា។ កន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ ត្រូវបានវាយតម្លៃដោយក្រុមការងារពីខាងក្រៅ ដើម្បីវាយតម្លៃសមិទ្ធិផលឆ្ពោះទៅរកគោលដៅ ក្នុងការរៀបចំសេវាអន្តរាគមន៍នៅតាមមន្ទីរពេទ្យ និងកំណត់លទ្ធភាពដែលអាចពង្រីកកន្លែង ផ្តល់សេវាបាន។ ការវាយតម្លៃធនធានរបស់ កន្លែងផ្តល់សេវា អាចត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីឆ្លើយសំណួរដូចជា៖

- តើកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ បានផ្តល់សេវាដោយភាពរលូន និងគ្រប់គ្រាន់ទេ?
- តើកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ បានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងដូម្តេចខ្លះ ដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ?
- តើត្រូវមានវិធានការអ្វីខ្លះ ដើម្បីកែលម្អគុណភាពសេវាឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព?
- តើប្រព័ន្ធសុខាភិបាលបានរួមចំណែកដល់ការធ្វើឱ្យប្រសិទ្ធភាពចំពោះកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះឆ្លើយតប អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
- តើអ្វីជាការរីកចម្រើនឆ្ពោះទៅរកគោលដៅដែលបានចែងក្នុងគម្រោង ឬកម្មវិធី?
- តើគោលដៅនៃគម្រោង ឬកម្មវិធីបានសម្រេចហើយឬនៅ?

ទិន្នន័យត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ គួរតែត្រូវបានប្រើដើម្បីពិនិត្យ និងតាមដានការអនុវត្តប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រហកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះ និងធ្វើឱ្យមានភាពប្រសើរឡើងក្នុងការផ្តល់សេវាដូចខាងក្រោម៖

- ពិនិត្យឡើងវិញ ឬកែសម្រួលផែនការសម្រាប់សេវាកម្មដែលមានស្រាប់ ឬជូនដំណឹងអំពីផែនការសម្រាប់ពង្រីកសេវា។
- ផ្តល់មតិកែលម្អដល់បុគ្គលិកឬអ្នកផ្តល់សេវា លើការត្រួតពិនិត្យការរកឃើញ និងពិភាក្សាអំពីវិធីកែលម្អគុណភាពសេវាចម្រុះ ។
- ចែករំលែក ឬផ្សព្វផ្សាយការរកឃើញនៅក្នុងសហគមន៍ និងពិភាក្សាអំពីរបៀបធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាពជាមួយសហគមន៍ រួមទាំងអង្គការដៃគូ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងវិស័យពាក់ព័ន្ធផ្សេង។
- កែលម្អពិធីដំណើរការ ឬនីតិវិធីប្រតិបត្តិការស្តង់ដារ។
- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមដល់អ្នកផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព។
- កែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ការផ្តល់សេវា និងពង្រឹងប្រព័ន្ធបញ្ជូន។

ការអនុវត្តកន្លែងផ្តល់សេវាចម្រុះជួយជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ និងរបៀបនៃការផ្តល់សេវារបស់អ្នកផ្តល់សេវាត្រូវតែរៀបចំឱ្យមានប្រព័ន្ធ និងឧបករណ៍នៃត្រួតពិនិត្យតាមដាន របាយការណ៍នៃការអនុវត្ត និងការប្រជុំឆ្លុះបញ្ចាំងជាទៀងទាត់ជាប្រចាំឆមាស ឬប្រចាំឆ្នាំ។

ឯកសារយោង

1 គេហទំព័ររបស់ UN Women (២០១៨) *Ending Violence Against Women* ថ្ងៃទី ៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៨។ http://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women.

2 អំពើហឹង្សាប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល (IPV) សំដៅទៅលើអាកប្បកិរិយាទាំងឡាយណានៅក្នុងទំនាក់ទំនងដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ឬផ្លូវភេទចំពោះអ្នកដែលស្ថិតក្នុងទំនាក់ទំនងនោះ។ អំពើហិង្សានេះរួមមានទាំងអំពើហិង្សាផ្លូវកាយ អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត រួមទាំងអាកប្បកិរិយាត្រួតត្រា និងអំពើហិង្សាផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច។ អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារគឺស្រដៀងគ្នាជាមួយពាក្យអំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែរ ដោយពាក្យនេះសំដៅលើអំពើហិង្សាស្ថិតក្នុងទំនាក់ទំនងដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្ការអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ (២០០៥) អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារត្រូវបានកំណត់និយមន័យថា ជាអំពើហិង្សារវាងប្តី ឬប្រពន្ធ ទៅលើកូនក្នុងបន្ទុក ឬជនដែលរស់នៅក្នុងផ្ទះជាមួយគ្នា និងដែលជាអ្នកស្ថិតក្នុងបន្ទុករបស់គ្រួសារ។ និយមន័យបែបចង្អៀតនេះ បានផ្តល់លទ្ធផលធ្វើឱ្យមានដែនកំណត់ ឬភាពខុសប្លែកមួយចំនួននៅក្នុងទិន្នន័យ ដែលនឹងត្រូវកំណត់ឃើញនៅពេលមានភាពពាក់ព័ន្ធ។

3 ការអង្កេតប្រជាសាស្រ្ត និងសុខភាពកម្ពុជាឆ្នាំ ២០២១-២០២២

4 ការអង្កេតប្រជាសាស្រ្ត និងសុខភាពកម្ពុជាឆ្នាំ ២០២១-២០២២

5...ក្រសួងកិច្ចការនារី (២០១៥) ការសិក្សាថ្នាក់ជាតិស្តីពីសុខភាព និងបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់ស្រ្តីក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រាជធានីភ្នំពេញ

6 ក្រសួងកិច្ចការនារី (២០១៤) ការសិក្សាអង្កេតស្តីពីអំពើហិង្សាលើកុមាររបស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រាជធានីភ្នំពេញ

7 ក្រសួងកិច្ចការនារី (២០១៤) ការសិក្សាអង្កេតស្តីពីអំពើហិង្សាលើកុមាររបស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រាជធានីភ្នំពេញ

គាំទ្រដោយ៖

UNFPA

Australian Aid

ACCESS 2
Sustainable quality services for all

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

USAID
EQHA II

Vital Strategies